

Plagiarism

สิ่งพิมพ์ วิทยานิพนธ์ การคัดลอกผลงานวิจัย

“ประเด็นสำคัญที่ควรรู้”

การคัดลอกผลงานทางวิชาการ ผลงานวิจัย สิ่งพิมพ์ วิทยานิพนธ์ (Academic Plagiarism) “ประเด็นที่เราควรตระหนัก”

บทนำ

ความเจริญอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้เอื้ออำนวยความสะดวกแก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา คณาจารย์ และบุคคลผู้สนใจทั่วไป ในการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว และสามารถบริหารจัดการข้อมูลต่างๆ ได้อย่างคล่องตัว อาทิ การจัดเก็บไฟล์ข้อมูล การส่งต่อไฟล์ข้อมูล รวมทั้งการนำข้อมูลที่ได้รับจากการสืบค้นมาใช้ประโยชน์ในเชิงการอ้างอิง เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศก็นำมาสู่ปัญหาเชิงวิชาการ โดยเฉพาะปัญหาในด้านการคัดลอกผลงานทางวิชาการ ผลงานวิจัย สิ่งพิมพ์ และวิทยานิพนธ์ กล่าวคือ ผู้ที่ขาดความเข้าใจ หรือไม่ได้ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา อาจดำเนินการคัดลอกหรือนำผลงานผู้อื่นมาใช้ประโยชน์อย่างไม่ได้ตั้งใจที่จะเพิกเฉยการเคารพถึงทรัพย์สินทางปัญญา ในขณะเดียวกัน ผู้ที่คิดไม่สุจริตก็สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างสะดวก ง่ายดาย และสามารถดัดแปลงไปใช้ประโยชน์ต่อ โดยคาดว่าจะไม่มีผู้ใดทราบว่าผลงานดังกล่าวไม่ใช่ของตน

การกระทำดังกล่าวได้ก่อให้เกิดปัญหาอย่างรุนแรงในทางวิชาการ โดยเฉพาะในเชิงการคัดลอกผลงานของผู้อื่น หรือการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา อันเป็นประเด็นเชิงวิชาการที่ส่งผลให้สถาบันวิชาการต่างๆ ทั่วโลกให้ความสนใจและให้ความสำคัญกับประเด็นปัญหาดังกล่าวมากขึ้นเป็นลำดับ

หากหันมาพิจารณาในสังคมไทย วงการวิชาการระดับอุดมศึกษาก็เผชิญกับปัญหาด้านการคัดลอกผลงานทางวิชาการ ผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์ มาแล้วเป็นระยะเวลาหนึ่ง และสภาพการณ์ดังกล่าว ก็เกิดขึ้นไปพร้อมๆ กับสภาพการณ์ที่สมาชิกส่วนใหญ่ในสังคมไทยยังขาดความตระหนักและขาดความเข้าใจในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา อันส่งผลให้ประเด็นการคัดลอกผลงานทางวิชาการของผู้อื่น ไม่ได้ได้รับความสนใจและขาดความพยายามสร้างความตระหนักอย่างจริงจังว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดที่ร้ายแรง ทั้งๆ ที่ตามธรรมเนียมปฏิบัติในระดับมาตรฐานนานาชาตินั้น ผู้ที่คัดลอกงานผู้อื่นเพื่อนำมาขอวุฒิทางการศึกษา สามารถถูกลงโทษได้จนถึงขั้นเพิกถอนปริญญาบัตร [1]

ตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมา การพัฒนาของสังคมวิชาการ เกิดขึ้นได้ด้วยแลกเปลี่ยน เรียนรู้ และให้เกียรติผู้สร้างความรู้ หรือทฤษฎี หรือการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ โดยการประกาศนาม การแสดงการยอมรับ และเมื่อทฤษฎีหรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ เหล่านี้ถูกประกาศหรือสร้างขึ้น ก็จะมีผู้ที่ทำการศึกษาหรือนำไปพัฒนาต่อยอดต่อไป และก็จะได้รับการประกาศนามและให้เกียรติกันในลักษณะดังกล่าวสืบเนื่องไป

ดังนั้นถ้ากลไกของกระบวนการ “วิชาการ” เหล่าไม่ได้ถูกรักษาไว้ให้มั่นคง จะส่งผลให้กระบวนการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประชาคมวิชาการลดลงหรือหยุดลงได้ ซึ่งจะสร้างผลเสียและความเสียหายอย่างมากต่อความ เจริญก้าวหน้าทางวิชาการในสังคมโลก

นอกจากนี้การคัดลอกหรือนำผลงานผู้อื่นมาใช้โดยไม่ถูกต้องยังส่งผลให้บุคคลผู้นั้นไม่ได้รับการ พัฒนาทางปัญญาตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่อระบบการศึกษาที่ต้องการสร้างนักคิด นักวิจัย

ยิ่งไปกว่านั้น จำนวนการคัดลอกผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์ อาจเป็นตัวชี้วัดถึงความ ปัญหาด้านล้มเหลวทางการศึกษาของประเทศ ที่ต้องการสร้างบุคลากรที่สามารถผลิตความรู้ใหม่ ซึ่งมีความคิด เป็นของตนเอง และสามารถคิดค้นสิ่งใหม่ๆ ได้

หากบรรดานักวิชาการต่างๆ และนักวิชาการรุ่นใหม่ที่กำลังอยู่ในส่วนของกระบวนการผลิต ฝึกอบรม และเรียนรู้ในโลกวิชาการ มิได้ตระหนัก และมีได้หลีกเลี่ยงการคัดลอกผลงานทางวิชาการ ผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แต่กลับดำเนินการคัดลอกผลงานผู้อื่น เพื่อขอให้สำเร็จการศึกษาและได้ ปริญญาบัตรเท่านั้น ปัญหาที่สังคมจะต้องเผชิญอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ก็คือ ปัญหาด้านความเสื่อมถอยของ “ความ เจริญทางจริยธรรมในสังคม”

หากพิจารณาตัวเลขรายงานผลการวิจัยในสหรัฐอเมริกา ซึ่งศึกษาโดย Irving Hexham (2005) [2] เราจะ พบว่า “ประมาณ 70% ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งได้กระทำการที่เข้าข่ายการ คัดลอกผลงานวิชาการ

นอกจากนั้น Hexham (2005) พบว่า ประมาณ 10-15% ของสารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ มีข้อความที่ชี้ว่าเข้าข่ายการคัดลอก” ซึ่งสถิติเลขดังกล่าวข้างต้น นับเป็นตัวเลขที่น่าตกใจเป็นอย่างยิ่ง

จากสภาพการณ์ดังกล่าว ส่งผลให้ประเด็นการคัดลอกผลงานทางวิชาการจึงเป็นประเด็นปัญหาสำคัญที่ ประชาคมวิชาการทั่วโลกให้ความสำคัญ และจับตามองอย่างใกล้ชิด ในขณะที่เดียวกันการกระทำผิดในเรื่อง ดังกล่าว ก็ถือว่าเป็นเรื่องร้ายแรงอย่างยิ่งทางวิชาการ

ดังนั้น คณาจารย์ นิสิต นักศึกษาในปัจจุบันจึงไม่สามารถเพิกเฉย หรือมองข้ามประเด็นดังกล่าวไปได้ ในทางกลับกันบุคลากรทางวิชาการทุกฝ่ายจำเป็นต้องตื่นตัว และให้ความสนใจกับประเด็นดังกล่าวกันอย่าง จริงจัง ในขณะที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องดำเนินการต่างๆ อย่างต่อเนื่องทั้งในเชิงการพัฒนาระบบ เทคโนโลยีในการตรวจสอบกระบวนการคัดลอกผลงานทางวิชาการ และการพัฒนาระบบการลงโทษผู้กระทำ ความผิดอย่างยุติธรรม

ผู้บริหารบัณฑิตวิทยาลัย ผู้บริหารมหาวิทยาลัย และสภาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ให้ความสนใจและ ให้ความสำคัญในประเด็นปัญหาด้านการคัดลอกผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง เหตุผลประการหนึ่งก็คือ การคัดลอกผลงานทางวิชาการดังกล่าวสร้างความเสียหายในทางวิชาการ และได้ส่งผลให้เกิดการลดระดับความ น่าเชื่อถือของสถาบัน ในขณะที่เดียวกันก็ส่งผลกระทบต่อคุณภาพและจริยธรรมทางวิชาการของนิสิตและบุคลากร ในมหาวิทยาลัย

จากสภาพปัญหาต่างๆ ข้างต้น ทำให้การสร้างความตระหนัก และการให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาคมจุฬาฯ ถึงความจำเป็นในการหลีกเลี่ยงการกระทำที่ไม่เหมาะสมนี้ในเรื่องการคัดลอกงานผู้อื่นเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ดังนั้นบัณฑิตวิทยาลัยจึงได้จัดพิมพ์ตัวอย่างการคัดลอกผลงานทางวิชาการเล่มแรกที่ตัวอย่างนำมาจากเอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษแจกจ่ายแก่นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาและคณาจารย์ในทุกคณะเพื่อเป็นเอกสารสำหรับการเรียนรู้ เพื่อช่วยกันป้องกันการกระทำที่ไม่สมควรนี้

ความหมายของ คำว่า การคัดลอกผลงานทางวิชาการ ผลงานวิจัย สิ่งพิมพ์ วิทยานิพนธ์ (Academic Plagiarism)¹

ตามพจนานุกรม The Compact Edition of the Oxford English Dictionary (COED) ให้ความหมายของคำว่า “Plagiarism” หลายแบบดังนี้

1. การกระทำหรือการปฏิบัติที่ถือว่าการคัดลอก นั่นก็คือ การนำผลงานของคนอื่นมาเป็นของตนเองโดยวิธีการที่ไม่ถูกต้อง (wrongful appropriation) การขโมย (Purloining) และการตีพิมพ์ข้อความของคนอื่น หรือการแสดงความคิด แนวคิด (วรรณกรรม งานศิลปะ ดนตรี งานประดิษฐ์ เป็นต้น) ของผู้อื่นเสมือนว่าเป็นงานของตนเอง

2. การนำเสนอความคิด แนวคิด ต้นแบบ ข้อความ ส่วนของข้อความ หรืองาน ที่ได้มีการขโมยมาใช้ พจนานุกรมฉบับเดียวกันให้ความหมายคำว่า ขโมย (Purloin) คือ นำเอามาอย่างไม่ซื่อสัตย์ โดยเฉพาะในลักษณะเบี่ยงเบนความเชื่อถือ

จากข้างบนความหมายคำว่า “Plagiarism” คือ “การขโมย” ความคิด อันเป็นความหมายที่ตรงไปตรงมาชัดเจน

แต่บ่อยครั้งเราอาจพบว่านิสิต นักศึกษา และนักวิชาการ อาจมีความคิดแบบฉลาดแกมโกงในการตีความหมายที่เข้าข้างตนเอง นอกจากนั้นยังพบปัญหาอื่นๆ อาทิ ความสับสนกับการอ้างอิงความคิดผู้อื่นด้วยความไม่รู้หรือไม่เจตนา หลายคนตั้งใจกระทำแบบน้ำขุ่นๆ หรือแบบเอาสี่ข้างเข้าดู ส่วนหนึ่งอาจเนื่องจากการคัดลอกผลงานทางวิชาการ ผลงานวิจัย สิ่งพิมพ์ วิทยานิพนธ์ สามารถเป็นธุรกิจที่ทำรายได้อย่างงดงาม และยังทำให้เกิดระบบการรับจ้างทำงาน การโฆษณาประชาสัมพันธ์ และการเพิ่มรายได้ปีละเป็นจำนวนมหาศาล

นอกจากนั้น ยังเป็นที่น่าเสียดายที่หนังสือดี ๆ หลายเล่มซึ่งอธิบายเกี่ยวกับเรื่องการขโมยความคิด เช่น หนังสือ Thomas Mallon's Stolen Words: Forays into the Origins and Ravages of Plagiarism (New York: Ticknor & Fields, 1989) ได้กล่าวถึงเรื่องการคัดลอกผลงานทางวิชาการไว้น้อยมาก ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องมีการแสดงตัวอย่างให้ชัดเจนว่าอะไรคือการคัดลอกผลงานทางวิชาการ โดยเริ่มต้นจากการให้ความหมายของคำว่า “Plagiarism” ดังนี้

“Plagiarism” คือ ความพยายามชักจูงผู้อ่าน ด้วยการนำเอางาน คำพูด หรือคำของคนอื่นมาเป็นของตนเอง “การคัดลอกผลงานทางวิชาการ (Academic plagiarism)” เกิดขึ้นเมื่อผู้เขียนรายงานวิจัย งานวิทยานิพนธ์ ลอกคำจากต้นฉบับมากกว่า 4 คำโดยปราศจากการใช้เครื่องหมายอัญประกาศ “ ” หรือเครื่องหมายคำพูดตรงข้อความที่คัดลอก ทำให้เสมือนว่าเป็นผลงานของตนเอง การถอดความหรือการเขียนในลักษณะแตกต่างจากเดิมแต่ยังมีความหมายเช่นเดิม (Paraphrasing) [4] โดยปราศจากการอ้างความคิดเห็น

¹ ข้อความต่อไปนี้อันคัดลอกมาจากเอกสารอ้างอิงรายการที่ [2] และ [3]

ของผู้อื่นอย่างจริงจังหรือปราศจากการเพิ่มเติมผสมผสานข้อความใหม่อย่างเข้าใจองแท้ เป็นแบบอย่างหนึ่งของการคัดลอกผลงานทางวิชาการ

ตัวอย่างการคัดลอกผลงานทางวิชาการ ผลงานวิจัย สิ่งพิมพ์ วิทยานิพนธ์ (Academic Plagiarism)²

ข้อความต้นฉบับ (THE ORIGINAL PASSAGE)

This book has been written against a background of both reckless optimism and reckless despair. It holds that Progress and Doom are two sides of the same medal; that both are articles of superstition, not of faith. It was written out of the conviction that it should be possible to discover the hidden mechanics by which all traditional elements of our political and spiritual world were dissolved into a conglomeration where everything seems to have lost specific value, and has become unrecognizable for human comprehension, unusable for human purpose. Hannah Arendt, The Origins of Totalitarianism (New York: Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1973 ed.), p.vii, Preface to the First Edition.

ตัวอย่างที่ 1 การคัดลอกคำต่อคำ (word for word plagiarism)

This book has been written against a background of both reckless optimism and reckless despair. It holds that Progress and Doom are two sides of the same medal; that both are articles of superstition, not of faith. Interestingly enough, Arendt avoids much of the debates found in some of the less philosophical literature about totalitarianism.

ปัญหา = ไม่อ้างอิงที่มา

เมื่อนำข้อความโดยตรงจากหนังสือ บทความวิจัย บทความวิชาการ คำพูด สุนทรพจน์ หมายเหตุ สารสนทหรือ Internet หรือ จากที่อื่น ผู้เขียนต้องอ้างอิงอย่างเหมาะสม ซึ่งปัญหาในตัวอย่างที่ 1 ก็คือ การไม่มีการอ้างอิงที่มา

ตัวอย่างที่ 2 การหมายเหตุบอกที่มา (footnote) ของข้อมูล ปราศจากเครื่องหมายอัฒประกาศหรือเครื่องหมายคำพูด “.....”

This book has been written against a background of both reckless optimism and reckless despair. It holds that Progress and Doom are two sides of the same medal; that both are articles of superstition, not of faith.1 Interestingly enough, Arendt avoids much of the debates found in some of the less

² ตัวอย่างต่อไปนี้ได้นำมาจากต้นฉบับภาษาอังกฤษในเอกสารอ้างอิงรายการที่ [5]

philosophical literature about totalitarianism. 1 Hannah Arendt, The Origins of Totalitarianism (New York: Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1973 ed.), p.vii, Preface to the First Edition.

ในการอ้างอิงข้อมูลหากมีการคัดลอกข้อความคำต่อคำนั้น การบอกที่มาของข้อมูลอย่างเดียวไม่เพียงพอ ผู้เขียนเอกสารทางวิชาการจำเป็นต้องใช้เครื่องหมายอัญประกาศ หรือเครื่องหมายคำพูด “...” หรือเครื่องหมายทวิภาค (:) เพื่อการเน้นตรงข้อความ เช่น

A. As Hannah Arendt explains, her book was “written against a backdrop of both reckless optimism and reckless despair.”¹ The book “holds that Progress and Doom are two sides of the same medal . . .”²

B. As Dr. Arendt has explained:

This book has been written against a background of both reckless optimism and reckless despair. It holds that Progress and Doom are two sides of the same medal; that both are articles of superstition, not of faith.¹ Interestingly enough, Arendt avoids much of the debate found in some of the less philosophical literature about totalitarianism.

ตัวอย่างที่ 3 การถอดความหรือการเขียนในลักษณะแตกต่างจากเดิมแต่ยังมีความหมายเช่นเดิม (the paraphrase)

Hannah Arendt’s book, The Origins of Totalitarianism, was written in the light of both excessive hope and excessive pessimism. Her thesis is that both Advancement and Ruin are merely different sides of the same coin. Her book was produced out of a belief that one can understand the method in which the more conventional aspects of politics and philosophy were mixed together so that they lose their distinctiveness and become worthless for human uses.

ในกรณีนี้ถึงแม้ว่าผู้เขียนเอกสารวิชาการจะไม่ได้ลอกข้อความเดิมของผู้แต่ง แต่ผู้เขียนก็จำเป็นต้องบอกที่มาของข้อความที่เขียนใหม่ในลักษณะแตกต่างจากเดิม แต่ยังมีความหมายเช่นเดิมนั้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการแสดงออกถึงการเคารพความคิดอันเปรียบเสมือนทรัพย์สินทางปัญญาของเจ้าของแนวคิดเดิม

ตัวอย่างที่ 4 การปะติดปะต่องานวิชาการแบบผลงานศิลปะปะสไตล์ “โมเสก” (mosaic)

The first edition of The Origins of Totalitarianism was written in 1950. Soon after the Second World War, this was a time of both reckless optimism and reckless despair. During this time, Dr. Arendt argues, the traditional elements of the political and spiritual world were dissolved into a conglomeration where everything seems to have lost specific value. In particular, the separation between the State and Society seems to have been destroyed. In this book, she seeks to disclose the hidden mechanics by which this transformation occurred.

ในตัวอย่างนี้จะมี วลี หรือ ข้อความบางส่วนจากต้นฉบับซึ่งถูกปะติดปะต่อ ผสมผสาน ตกแต่ง อย่าง สละสลวยในประโยค ซึ่งไม่ควรกระทำ

ตัวอย่างของวลีที่มีการปะติดปะต่อดังกล่าว คือ

(1) reckless optimism and reckless despair (2) traditional elements of the {ส่วนนี้มาจากต้นฉบับ} political and spiritual world were dissolved into a conglomeration where everything seems to have lost specific value

(3) hidden mechanics.

ตัวอย่างที่ 5 การลอกวลี (the apt phrase)

Following the Second World War, scholars from a variety of disciplines began to explore the nature of “totalitarianism.” One of the most pressing issues for these writers understood the “essence” of totalitarianism. How, for example, is a totalitarian regime different from an authoritarian regime? Although authors disagree on the precise answer to this question, a common thread running throughout most of the classic works on totalitarianism deals with the relationship between State and Society. In a totalitarian state, the traditional boundaries between State and society are dissolved into a conglomeration so that the two become indistinguishable.

ข้อความในตัวอย่างนี้เกือบทั้งหมดเป็นผู้เขียนเอง แต่วลี “dissolved into a conglomeration” คัดลอกมาโดยตรงจากข้อความเขียนโดย Arendt ซึ่งแม้ว่าจะเป็นวลีสั้น ๆ แต่ก็ต้องบอกที่มา

เฉพาะวลีที่มีการใช้อย่างทั่ว ๆ ไปแล้วเท่านั้นที่สามารถใช้ได้เลย โดยผู้เขียนเอกสารทางวิชาการไม่ต้องอ้างอิงต้นฉบับหรือที่มา

แบบอย่างของการคัดลอก³

แบบอย่างของการคัดลอกต่อไปนี้เป็นกรคัดลอกที่พบในหนังสือวิชาการหลายเล่มและร่างบทความหลายบทความ บางตัวอย่างเขียนโดยผู้แต่งที่ได้รับการยอมรับในวงการ (Established authors)

ตัวอย่างในบทความนี้เป็นตัวอย่างเฉพาะที่คิดขึ้นและนำมาจากหนังสือ *The Irony of Apartheid* (Lewiston: Edwin Mellen, 1981) ซึ่งหลีกเลี่ยงประเด็นที่ไม่เหมาะสมของผู้เขียนที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับกันดี ในแต่ละตอน

³ ตัวอย่างต่อไปนี้เป็นต้นฉบับภาษาอังกฤษในเอกสารอ้างอิงรายการที่ [2] พร้อมคำแนะนำการคัดลอกที่ถูกต้อง

เริ่มต้นจากข้อความต้นฉบับในหนังสือ *The Irony of Apartheid* (Lewiston: Edwin Mellen, 1981) ประโยคเหล่านี้ถูกคัดลอกเพื่อแสดงให้เห็นตัวอย่างที่ไม่ถูกต้องหลาย ๆ แบบ และอธิบายลักษณะของการคัดลอกที่ไม่ถูกต้องพร้อมแสดงตัวอย่างที่ถูกต้อง ซึ่งอาจเป็นตัวอย่างซ้ำ ๆ จนอาจดูน่าเบื่อ แต่วิธีการนี้จะช่วยกระตุ้นให้เกิดการถกเถียงกันในประเด็นที่จำเป็น

1. การคัดลอกโดยตรง (Straight plagiarism)

การคัดลอกแบบนี้เกิดขึ้นเมื่อมีการเปลี่ยนหัวข้อและโครงสร้างประโยค และเพิ่มเติมคำหรือตัดคำที่ไม่ปกติ แต่ไม่ได้อ้างอิงผู้แต่งเดิม รวมทั้งไม่ได้มีการใช้เครื่องหมายอัญประกาศหรือเครื่องหมายคำพูด แต่อาจมีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยที่คำ หัวข้อ โครงสร้างประโยคหรือส่วนสำคัญอื่น หรือการเปลี่ยนแปลงลักษณะข้อความเพื่อให้ดูเหมือนว่าเป็นงานของตนเอง

ตัวอย่างต่อไปนี้เป็นการใช้เทคนิคการคัดลอกโดยตรง

ต้นฉบับ

But Hertzog recognized the danger and stood up for the rights of the Afrikaner. Only the National Party offered a Christian solution to South Africa's racial problems. The politics of the nationalists, were in the view of *Het Westen*, unquestionably Christian. The Afrikaner People were a Christian people, therefore their politics must of necessity be Christian. (Source: Irving Hexham, *The Irony of Apartheid*, Lewiston: Edwin Mellen, 1981, p. 185).

การคัดลอก

But General Hertzog recognized the danger and fought for the rights of the Afrikaner. Only the National Party offered a Christian solution to South Africa's racial problems. The politics of the Nationalists, were in the view of the newspaper *Het Westen*, thoroughly Christian. The Afrikaner People were a Christian People, therefore their politics must of necessity be Christian.

การใช้ที่ถูกต้อง

Hexham writes "But General Hertzog recognized the danger and stood up for the rights of the Afrikaner. Only the National Party offered a Christian solution to South Africa's racial problems. The politics of the nationalists, were in the view of *Het Westen*, unquestionably Christian. The Afrikaner People were a Christian people, therefore their politics must of necessity be Christian."⁽¹⁾

⁽¹⁾ Irving Hexham, *The Irony of Apartheid* (Lewiston: Edwin Mellen, 1981), p. 185.

2. การคัดลอกที่อ้างอิงผู้แต่งเดิมแต่ไม่ใช้เครื่องหมายอัญประกาศหรือให้เอกสารอ้างอิง

ในที่นี้แม้ว่าจะมีการอ้างอิงผู้แต่งเดิม แต่ก็มีกรคัดลอกเกิดขึ้น เพราะว่าข้อความเนื้อหาเดิมได้ถูกพิมพ์ซ้ำ เพียงแต่มีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย โดยปราศจากการใช้ทั้งเครื่องหมายอัญประกาศหรือการบอกที่มา

ต้นฉบับ

But Hertzog recognized the danger and stood up for the rights of the Afrikaner. Only the National Party offered a Christian solution to South Africa's racial problems. The politics of the nationalists, were in the view of *Het Westen*, unquestionably Christian. The Afrikaner People were a Christian people, therefore their politics must of necessity be Christian. (Source: Irving Hexham, *The Irony of Apartheid*, Lewiston: Edwin Mellen, 1981, p. 185).

การคัดลอก

Professor Hexham brilliantly observes that Hertzog recognized the danger and stood up for the rights of the Afrikaner. Only the National Party offered a Christian solution to South Africa's racial problems. The politics of the nationalists, were in the view of *Het Westen*, unquestionably Christian. The Afrikaner People were a Christian people, therefore their politics must of necessity be Christian.

หมายเหตุ กรณีนี้เป็นตัวอย่างการคัดลอกแบบหนึ่งแม้ว่าจะมีการอ้างถึงผู้แต่งคือ "Professor Hexham" แต่เนื่องจากว่าไม่ได้ใช้เครื่องหมายอัญประกาศหรือเครื่องหมายคำพูดอย่างเหมาะสมหรือการอ้างอิงหน้าจากต้นฉบับ เพียงแต่มีการเน้นคำ คือ ฉลาดยอดเยี่ยม (brilliant) ซึ่งในทางปฏิบัติผู้คัดลอกมักใช้คำอธิบายที่เน้นการชื่นชมผู้เขียนเดิมเกินความเป็นจริงก่อนการคัดลอก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า พวกเราทุกคนมีความรู้สึกตรงกันข้ามเมื่อได้รับคำชมว่า ฉลาดยอดเยี่ยม (brilliant) ดังนั้นบุคคลจึงไม่ชอบที่จะเห็นงานของตนถูกวิเคราะห์ ถูกพิจารณาอย่างละเอียด หรือถูกตำหนิข้อผิดพลาดโดยใครบางคนที่นิยมชมชอบเรา การใช้คำเน้นบางคำมักจะเป็นการเตือนว่า เรากำลังคัดลอกผลงานผู้อื่นซึ่งไม่ควรทำ

การใช้ที่ถูกต้อง

Professor Hexham observes that "Hertzog recognized the danger and stood up for the rights of the Afrikaner. Only the National Party offered a Christian solution to South Africa's racial problems. The politics of the nationalists, were in the view of *Het Westen*, unquestionably Christian. The Afrikaner People were a Christian people, therefore their politics must of necessity be Christian" ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Irving Hexham, *The Irony of Apartheid* (Lewiston: Edwin Mellen, 1981), p. 185.

3. การคัดลอกแบบธรรมดาด้วยการหมายเหตุบอกที่มา

ลักษณะนี้มีการใช้เอกสารอ้างอิงแต่ไม่ได้ใช้เครื่องหมายอัญประกาศหรือเครื่องหมายคำพูดตามหลักการอ้างอิงทางวิชาการ และคำบางคำถูกเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยเพื่อให้ข้อความแตกต่างจากเดิม

ต้นฉบับ

But Hertzog recognized the danger and stood up for the rights of the Afrikaner. Only the National Party offered a Christian solution to South Africa's racial problems. The politics of the nationalists, were in the view of *Het Westen*, unquestionably Christian. The Afrikaner People were a Christian people, therefore their politics must of necessity be Christian. (Source: Irving Hexham, *The Irony of Apartheid*, Lewiston: Edwin Mellen, 1981, p. 185).

การคัดลอก

In his insightful book *The Irony of Apartheid* Dr. Hexham observes that Dr. Hertzog recognized the danger and stood up against the British for the rights of the Afrikaner. Only the Nationale Partie offered a real solution to South Africa's racial problems. The politics of Afrikaner Nationalists, were in the view of *Het Westen*, entirely Christian. The Afrikaner Volk were a Christian People, therefore their politics must of necessity be Christian.¹

¹Irving Hexham, *The Irony of Apartheid*, chapter 7

หมายเหตุ ในกรณีนี้มีการใช้คำที่แสดงความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง "insightful" และการเปลี่ยนแปลงในข้อความเล็กน้อย เช่น ใช้คำ "Dr" แทน "General" และ "Volk" แทน "People" นอกจากนี้ไม่มีการใช้เครื่องหมายอัฒประกาศหรือเครื่องหมายคำพูด-รวมทั้งไม่มีการอ้างอิงเลขหน้าอันเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ

การใช้ที่ถูกต้อง

In his book *The Irony of Apartheid* Dr. Hexham observes that "General Hertzog recognized the danger and stood up against the British for the rights of the Afrikaner. Only the National Party offered a real solution to South Africa's racial problems. The politics of the Nationalists, were in the view of *Het Westen*, entirely Christian. The Afrikaner People were a Christian People, therefore their politics must of necessity be Christian."⁽¹⁾

¹Irving Hexham, *The Irony of Apartheid* (Lewiston: Edwin Mellen, 1981), p. 185.

4. การคัดลอกเชิงซ้อนด้วยการหมายเหตุบอกที่มา

ลักษณะนี้เกิดขึ้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงและการถอดความหรือการเขียนในลักษณะแตกต่างจากเดิม แต่ยังคงการคงไว้ซึ่งความหมายเดิมหลายๆแห่ง มากกว่าหนึ่งหน้า และมีการใช้หมายเหตุ เพื่อบอกที่มา แต่ไม่มีการใช้เครื่องหมายอัฒประกาศหรือเครื่องหมายคำพูด นอกจากนั้นยังอาจมีการให้เอกสารอ้างอิงแต่หน้าอ้างอิงไม่ถูกต้องและมีการใช้คำและวลีจากต้นฉบับ การถอดความหรือการเขียนในลักษณะแตกต่างจากเดิมแต่ยังคงความหมายเดิมใช้สำหรับการสรุปให้ข้อความที่ยาวสั้นลง แต่ไม่มีหรือมีการบ่งบอกเล็กน้อยว่าข้อความนั้นถูกเขียนใหม่ให้แตกต่างจากเดิมรวมทั้งไม่มีการใช้เครื่องหมายอัฒประกาศหรือเครื่องหมายคำพูดในที่ที่

จำเป็น เทคนิคอีกอย่างหนึ่งที่พบในการคัดลอกแบบนี้คือการพยายามเปลี่ยนรูปแบบลักษณะแต่ไม่ใช่เนื้อหาของประโยคเพื่อให้การคัดลอกสังเกตได้ยาก ตัวอย่างเช่น

ต้นฉบับ

Such views articulated in the student magazines, also received clear, though less detailed treatment in *Het Westen*. Afrikaners were reminded that they were a Calvinist People with a duty to retain their nationalism. In the view of *Het Westen*, ministers of the Dutch Reformed Church like General Botha=s friend Herman Bosman were mistaken in arguing, like their leader Andrew Murray, for the separation of religion and politics. (Source: Irving Hexham, *The Irony of Apartheid*, Lewiston: Edwin Mellen, 1981, p. 185 and 187).

การคัดลอก

Such views articulated in the student magazines, also received clear, though less detailed treatment in *The Westerner* which reminded Afrikaners that they were a Calvinist Volk with a duty to retain their nationalism.¹ In the view of this newspaper, ministers of the Dutch Reformed Church like Herman Bosman, General Botha=s friend, were "mistaken in arguing, like Dr. Andrew Murray for the separation of religion and politics" even though he was their mentor.²

¹Irving Hexham, *The Irony of Apartheid* (Lewiston: Edwin Mellen, 1981), 182.

² *The Westerner*, 4/12/1912.

หมายเหตุ ในตัวอย่าง *Het Westen* กลายเป็น "The Westerner" ทำให้เกิดความประทับใจว่าผู้แต่งแปลจากต้นฉบับ the Afrikaans โดยตรง นอกจากนี้การจัดลำดับของวลีสั้น ๆ เช่น "General Botha=s friend" ถูกสลับที่ การเปลี่ยนลักษณะนี้ในข้อความเป็นการเปลี่ยนรูปลักษณะขอบเขตการคัดลอกทำให้ลดการถูกจับได้ง่ายที่สุดแม้ว่าบางส่วนของข้อความถูกใส่ในเครื่องหมายคำพูดก็เป็นวิธีชักจูงผู้อ่านให้เชื่อว่าผู้เขียนอ้างอิงจากหนังสือพิมพ์โดยตรงไม่ใช่จาก *The Irony of Apartheid*.

การใช้ที่ถูกต้อง

Hexham writes "Such views articulated in the student magazines, also received clear, though less detailed treatment in *Het Westen*. Afrikaners were reminded that they were a Calvinist People with a duty to retain their nationalism."¹ Later he adds that "In the view of *Het Westen*, ministers of the Dutch Reformed Church like General Botha=s friend Herman Bosman were mistaken in arguing, like their leader Andrew Murray, for separation of religion and politics."²

¹Irving Hexham, *The Irony of Apartheid* (Lewiston: Edwin Mellen, 1981), p. 182

² *Ibid.*, p. 187.

5. การคัดลอกด้วยการละเครื่องหมาย

ในที่นี้ผู้คัดลอกเริ่มต้นใช้เครื่องหมายัญประกาศหรือเครื่องหมายคำพูด “...” หลังจากการปิดเครื่องหมายัญประกาศหรือเครื่องหมายคำพูด ยังคงใช้เครื่องหมายัญประกาศหรือเครื่องหมายคำพูดต่อไป

ต้นฉบับ

Hertzog's policies were also seen as an expression of the myth of apartheid. He, and he alone, was represented as holding a realistic racial policy by which was meant one which segregated black from white. "Natives have to learn that they are not equal to whites," *Het Westen* declared. The native must learn to recognize that white technology and industry has raised them from barbarism. Too many people reacted emotionally to the race question and assumed colored people could be given a greater say in the government of South Africa. (Source: Irving Hexham, *The Irony of Apartheid*, Lewiston: Edwin Mellen, 1981, p. 184).

การคัดลอก

According to Hexham "Hertzog's policies were also seen as an expression of the myth of apartheid."¹ He, and he alone, was represented as holding a realistic racial policy by which was meant one which segregated black from white. The Afrikaans newspaper, *Het Westen* declared "Natives have to learn that they are unequal to whites."² Hexham says this meant that "the native must learn to recognize that white technology and industry has raised them from barbarism." Clearly, in view of *Het Westen* too many individuals reacted emotionally to the race question. Only radicals assumed Colored People could be given a greater say in the Government of South Africa.³

¹Irving Hexham, *The Irony of Apartheid* (Lewiston: Edwin Mellen, 1981), p. 184.

² *Het Westen*, 7/27/1906.

³ Irving Hexham, *The Irony of Apartheid* (Lewiston: Edwin Mellen, 1981), p. 184.

หมายเหตุ ข้อความที่คัดลอกอยู่ระหว่างเครื่องหมายัญประกาศหรือเครื่องหมายคำพูด “...” ผู้อ่านถูกชักจูงให้เชื่อว่า ผู้แต่งอ้างอิงงานต้นฉบับโดยตรงจาก *Het Westen* ในความเป็นจริงยังอ้างอิง *The Irony of Apartheid*.

การใช้ที่ถูกต้อง

According to Hexham "Hertzog's policies were also seen as an expression of the myth of apartheid. He, and he alone, was represented as holding a realistic racial policy by which was meant one which segregated black from white."¹ The Afrikaans newspaper, *Het Westen*, declared "Natives have to learn that they are not equal to whites."² Hexham says this meant that "the native must learn to recognize that white technology and industry has raised them from barbarism."³ Clearly, in view of

Het Westen, "Too many people reacted emotionally to the race question and assumed colored people could be given a greater say in the government of South Africa."⁴

¹ Irving Hexham, *The Irony of Apartheid* (Lewiston: Edwin Mellen), 1981, p. 184.

² *Het Westen* 7/27/1906, cited in Irving Hexham, *The Irony of Apartheid* (Lewiston: Edwin Mellen, 1981), p. 184.

³ Irving Hexham, *The Irony of Apartheid* (Lewiston: Edwin Mellen, 1981), p. 184.

⁴ *Het Westen* cited in Irving Hexham, *The Irony of Apartheid* (Lewiston: Edwin Mellen, 1981), p. 184.

6. การคัดลอกแบบลอกความหรือการเขียนใหม่ที่แตกต่างจากเดิมแต่ยังมีความหมายเดิม

การถอดความ (Paraphrasing) [4] หรือการเขียนใหม่ที่แตกต่างจากเดิมแต่ยังมีความหมายเช่นเดิมที่ปราศจากการอ้างที่มาและการถอดความหรือการเขียนใหม่ที่แตกต่างจากเดิม แต่ยังมีความหมายเดิมต่อเนื่องกันแม้ว่าจะอ้างถึงที่มา ไม่มีการเพิ่มเติมข้อความที่สัมพันธ์กับข้อความที่ถูกคัดลอกหรือไม่มีการเพิ่มเติมข้อความใหม่ที่สำคัญ คือ การคัดลอกผลงาน ลักษณะการคัดลอกแบบนี้ยากที่จะตรวจสอบพิสูจน์ อย่างไรก็ตามก็เป็นการคัดลอก การถอดความหรือการเขียนในลักษณะแตกต่างจากเดิมแต่ยังมีความหมายเดิมที่ถูกต้องเมื่อมีการอ้างที่มาและที่ถูกต้องถูกนำมาใช้วิจารณ์ อธิบาย และอ้างอิงถึง การถอดความหรือการเขียนใหม่ที่แตกต่างจากเดิมแต่ยังมีความหมายเดิมที่ยอมรับได้ ถ้า

- 1) ไม่นั้นแสดงความโดดเด่นว่าเป็นงานของผู้เขียน
- 2) ถูกใช้เพื่อให้ผู้แต่งได้รับการโต้เถียงจากมุมมองคนอื่น
- 3) เมื่อข้อความต้นฉบับถูกเขียนใหม่ด้วยคำที่แตกต่าง

เมื่อบทความทางวิชาการ บทในหนังสือ หรือหนังสือที่อ้างสิทธิความเป็นต้นกำเนิดทางวิชาการอย่างแท้จริงดังวิทยานิพนธ์ปริญญาเอก ประกอบด้วยคำนำและ/หรือหน้าสรุปหรือย่อหน้าวรรคตอนที่ผู้แต่งถอดความหรือเขียนให้แตกต่างจากเดิมแต่ยังมีความหมายเดิมแบบดัดแปลงผลงาน ถือว่าบทความทางวิชาการ บทในหนังสือ หรือหนังสือนั้นได้คัดลอกมา การตัดต่อผสมผสานความคิดเห็นของผู้อื่นและทำให้เสมือนว่าเป็นงานวิจัยของตนเองไม่ใช่งานที่สมควรได้รับการยกย่องทางวิชาการอย่างจริงจังหรืออ้างสิทธิว่าเป็นงานต้นกำเนิด แม้ว่าไม่มีใครที่ไต่ถามก็ได้เคยผลิตผลงานลักษณะเดียวกันมาก่อนต้นแบบหรือต้นกำเนิดทางวิชาการต้องการความคิดต้นกำเนิดและการสะท้อนความคิดของผู้อื่นที่ไม่ใช่การกระทำซ้ำรอยหรือการออกความเห็นอย่างไม่ฉลาด ยกเว้นผู้แต่งได้เพิ่มเติมความเห็นแตกต่างที่สำคัญที่เป็นของตนเอง มาตรฐานการยอมรับทางวิชาการนั้นต้องการระบุให้ชัดเจนตรงที่ถอดความหรือการเขียนใหม่ให้แตกต่างจากเดิมแต่ยังมีความหมายเดิมว่าเป็นการถอดความมา ตัวอย่างเช่น

ต้นฉบับ

But Hertzog recognized the danger and stood up for the rights of the Afrikaner. Only the National Party offered a Christian solution to South Africa's racial problems. The politics of the nationalists, were in the view of *Het Westen*, unquestionably Christian. The Afrikaner People were a Christian people, therefore their politics must of necessity be Christian ... Such views articulated in the student magazines, also received clear, though less detailed treatment in *Het Westen*. Afrikaners were reminded that they were a Calvinist People with a duty to retain their nationalism. (Source: Irving Hexham, *The Irony of Apartheid*, Lewiston: Edwin Mellen, 1981, p. 185 and 182).

การถอดความหรือการเขียนใหม่ที่แตกต่างกันแต่คงความหมายเดิม แบบไม่ถูกต้อง

Standing up for the Afrikaner's rights because of the dangers he saw looming, Hertzog argued that a Christian solution to South Africa's racial problems was to be found in the policies of the National Party. Nationalist politics were according to *Het Westen* undoubtedly Christian and he Afrikaner People must support them because they were a Christian People.

Views like these were expressed by students in their magazine ...

การถอดความหรือการเขียนใหม่ที่แตกต่างกันแต่คงความหมายเดิม ที่เหมาะสม

Hexham argues that standing up for the Afrikaner's rights because of the dangers he saw looming, Hertzog argued that a Christian solution to South Africa's racial problems was to be found in the policies of the National Party. Nationalist politics were according to *Het Westen* undoubtedly Christian and he Afrikaner People must support them because they were a Christian People.⁽¹⁾ He also observes that Views like these were expressed by students in their magazine.⁽²⁾ The problem with Hexham's argument it that he pays far too much attention to the views of Hertzog and the students who supported Hertzog's views. He also fails to explain exactly what Hertzog meant by "Christian" thus overlooking the fact that Hertzog was actually an agnostic inspired by Bismark's son-in-law Count Keyserling.

Consequently he fails ...

⁽¹⁾ Irving Hexham, *The Irony of Apartheid* (Lewiston: Edwin Mellen, 1981), p. 185.

⁽²⁾ Irving Hexham, *The Irony of Apartheid* (Lewiston: Edwin Mellen, 1981), 182.

ในบทความข้างบนวลี “Hexham’s understanding of Hertzog’s position” ถูกลดความหรือเขียนใหม่ให้แตกต่างกันแต่คงความหมายเดิม เพื่อวัตถุประสงค์การวิพากษ์วิจารณ์และชี้จุดอ่อนของบทความ

การเขียนลักษณะนี้ผู้วิพากษ์ต้องการชี้จุดอ่อนตรง “Hexham's general approach” แล้วดึงความสนใจเข้าสู่ข้อบกพร่องเพียงพอสำหรับการนิยามคำสำคัญ ในท้ายสุดนำเสนอข้อมูลใหม่เกี่ยวกับความเห็นของ Hertzog ดังนั้นการถอดความหรือการเขียนใหม่ที่แตกต่างแต่คงความหมายเดิมมีวัตถุประสงค์มากกว่าการเขียนความเห็นของ Hexham ซ้ำและเพิ่มเติมข้อมูลใหม่เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจมากขึ้น เมื่อย่อหน้าหรือบทความทั้งหมดมีข้อความจากการถอดบทความเพิ่มเติมการวิพากษ์วิจารณ์เพียงเล็กน้อย หนังสือนั้นเข้าข่ายการคัดลอกแม้ว่าผู้เขียนอ้างข้อความของผู้แต่งเดิมและได้ใส่เครื่องหมายคำพูดตรงข้อความอ้างอิงนั้น

7. การกระทำที่เรียกว่า “การคัดลอกผลงานตนเอง” และการนำงานเก่ามาใช้ใหม่อย่างผิดวิธี

ตามกฎหมายอเมริกาเป็นไปไม่ได้ที่มีการขโมยงานของตนเอง เนื่องจากการคัดลอกผลงานหมายถึงการขโมย ดังนั้นบางคนจึงได้เถียงตามนิยามว่าการคัดลอกผลงานตนเองเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ทั้งนี้เพราะคนไม่สามารถขโมยผลงานตนเอง อย่างไรก็ตามมีกรณีเกิดขึ้นเช่นเรียกร้องสิทธิใหม่จากการประกันการขโมยผลงานตนเองแม้ว่าจะไม่ใช่ก็ตาม

ในวงสนทนามนุษยศาสตร์ทาง Internet (Internet Humanist Forum) ศาสตราจารย์ Paul Brian จากมหาวิทยาลัยมอนทรีออล (University of Montreal) กล่าวว่า “การคัดลอกผลงานตนเอง” หรือ “การนำงานเก่ามาใช้ใหม่” เป็นกรขโมย เพราะว่ามันนำผู้ซื้อให้คิดว่าเป็นหนังสือใหม่ที่วางจำหน่ายในตลาด ผู้แต่งชักนำให้ผู้ซื้อเข้าใจผิดในลักษณะเดียวกันกับการขายรถมือสองแต่หลอกว่าเป็นรถใหม่ (*The Humanist Forum* 7/13, 16 April 1992) อาจเปรียบเทียบได้ดีกว่ากับผู้ขายรถมือสองปรับเลขไมล์รถให้เหมือนว่าถูกใช้งานมาน้อยกว่าความเป็นจริง ลักษณะนี้ถือว่าผิดกฎหมาย ดังนั้นการคัดลอกผลงานตนเองเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องไม่แตกต่างจากการขโมย (Brogan 1992:453-465) เพื่อหลีกเลี่ยงความสับสนในที่นี้อาจละวลี “การคัดลอกผลงานตนเอง” ใช้วลี “การนำงานเก่ามาใช้ใหม่อย่างผิดวิธี” แทน

ดังนั้น เราจำเป็นต้องแยกการนำงานเก่ามาใช้ใหม่อย่างผิดวิธีจากการนำงานเก่าของผู้เขียนเองมาใช้ซ้ำอย่างถูกต้องซึ่งหลายคนกระทำ แม้ว่าการนำงานเก่ามาใช้ใหม่อย่างผิดวิธีในการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการจะเป็นการกระทำแบบสี่เทา หลายๆ มหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงการกระทำผิดวิธีนี้โดยออกกฎป้องกันนักศึกษาส่งงานลักษณะเดิมในการเรียนวิชาอื่น มีการออกกฎป้องกันการส่งวิทยานิพนธ์เล่มเดิมเพื่อขอจบการศึกษาที่มหาวิทยาลัยอื่น

การคัดลอกผลงานทางวิชาการของตนเองจะเป็นปัญหาอย่างมากเมื่อมีการส่งผลงานเดิมซ้ำเพื่อการขอเพิ่มค่าจ้างหรือการเลื่อนตำแหน่ง

เหมือนกับการคัดลอกผลงาน ส่วนสำคัญของการนำงานเก่ามาใช้ใหม่อย่างผิดวิธีคือความพยายามของผู้แต่งเพื่อการชักจูงผู้อ่าน ลักษณะนี้เกิดขึ้นเมื่อไม่มีการชี้ว่างานนั้นเป็นงานเก่านำมาใช้ใหม่และมีความพยายามที่จะตกแต่งเปลี่ยนแปลงข้อความเดิม ส่วนที่สำคัญคือขอบเขตการชักชวนมากนัก การตกแต่งข้อความเกิดขึ้นเมื่อผู้แต่งตกแต่งเปลี่ยนแปลงที่ทำให้บทความ บทในหนังสือ หรือหนังสือ เดิม ให้ดูเหมือนว่ามี การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยยะสำคัญ โดยที่จริง ๆ แล้วส่วนใหญ่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งคำและหลักการ การเปลี่ยนการหยุดวรรคตอน การเปลี่ยนหัวข้อหรือการแทนที่ศัพท์เทคนิคด้วยภาษาหรือศัพท์อื่นซึ่งผู้เขียนชักนำผู้อ่านให้เชื่อว่ากำลังอ่านสิ่งใหม่ คือ การนำงานเก่ามาใช้ใหม่อย่างผิดวิธี

ขอบเขตของการนำงานเก่ามาใช้ใหม่บ่งชี้การกระทำลักษณะนี้ด้วย ตามปกตินักวิชาการจะตีพิมพ์ผลงานวิทยานิพนธ์เดิมด้วยการเรียบเรียงเขียนใหม่ นักวิชาการมักจะร่างเอกสารวิชาการใหม่หลาย ๆ อันซึ่งต้องใช้ข้อความสำคัญเดิมซ้ำจากต้นฉบับ วิธีการนี้ไม่ใช่การนำงานเก่ามาใช้ใหม่อย่างผิดวิธีถ้างานนั้นพัฒนาให้เกิดผลงานใหม่ มันจะเป็นการนำงานเก่ามาใช้ใหม่อย่างผิดวิธีถ้าเอกสาร ตัวอย่าง หลักฐาน และข้อสรุปยังคงเหมือนเดิม ปราศจากการพัฒนาแนวคิดใหม่หรือการนำเสนอหลักฐานใหม่ อีกนัยหนึ่งมันเป็นการนำงานเก่ามาใช้ใหม่อย่างผิดวิธีถ้างานทั้งสองมีความแตกต่างกันเพียงรูปลักษณะแต่ถูกนำเสนอเหมือนกับว่าเป็นงานคนละชิ้นกัน

ข้อบ่งชี้การคัดลอก (Indications of plagiarism) [2]

ปกติข้อบ่งชี้การคัดลอก คือ เมื่อผู้เขียนใช้ลีลาการเขียนที่แตกต่างจากของเดิมอย่างชัดเจน เช่น นิสิตเขียนบทความที่ใช้หลักภาษาผิด มีการเปิดและปิดข้อความวรรคตอนไม่ถูกต้อง มีการปิดเนื้อความการเขียนที่ค่อนข้างสมบูรณ์ (perfect prose)

ในทางปฏิบัตินักคัดลอกจะไม่ทราบว่าได้คัดลอกคำผิดจากต้นฉบับด้วย ตัวอย่างสมมติว่าผู้แต่งเขียนว่า A.J. Ayer described someone as "a literary gadfly whose ideas are not to be taken seriously" and gives A.J. Ayer, Wittgenstein, London, Weidenfeld and Nicolson, 1984, p. 159, as a reference. เมื่อตรวจสอบเอกสารอ้างอิงหนังสือของ A.J. Ayer พบว่าหนังสือถูกพิมพ์ครั้งแรกในปี 1985 และมีเพียง 155 หน้า คำถามที่เกิดขึ้นคือเป็นไปได้ที่มีการคัดลอก ถ้ามีการพบว่าเป็นหนังสือเล่มที่ถูกอ้างอิงที่ตีพิมพ์ในปี 1985 เขียนโดย A.J. Ayer มีวลี "literary gadfly" แสดงว่าผู้แต่งหนังสือเล่มหลังได้คัดลอกจากเล่มแรกโดยไม่ได้อ่านหนังสือของ A.J. Ayer

ในตัวอย่างที่ให้ถือเป็นการคัดลอกเพราะว่าผู้อ่านถูกทำให้เข้าใจว่าผู้แต่งหนังสือเล่มหลังได้เขียนโดยใช้ข้อความจากหนังสือต้นฉบับ ในความเป็นจริงนำมาจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ในตัวอย่างอื่นก็ถือว่าเป็นการคัดลอกผลงานเนื่องจากข้อความของผู้เขียนมีการพิมพ์ที่ผิดพลาดเช่นเดียวกันกับในต้นฉบับ

ตัวอย่างสมมติว่ามีใครบางคนเขียนข้อความในหนังสือเล่มหนึ่งว่า ...on Kant claiming that he based his ethics on St. Paul's argument about love found in 1 Corinthians 13.13.1-13. การพิมพ์ซ้ำของตัวเลขบท "13" ที่อ้างหนังสือของ St. Paul อาจเป็นเรื่องปกติที่เข้าใจว่า เกิดจากการพิมพ์ผิด การเขียนอ้างอิงที่ถูกต้องควรเป็น Corinthians 13.1-13 อย่างไรก็ตามสามารถแสดงได้ว่าหนังสือเล่มเก่าอายุหลายปี หรือบทความทางวิชาการที่เกี่ยวกับ Kant มีส่วนที่ผิดเหมือนกัน ผู้อ่านควรพิจารณาหาหนังสือทั้งสองเล่มว่ามีข้อ

บ่งชี้อื่นที่บอกว่ามีการคัดลอกหรือไม่ ถ้าผู้เขียนเล่มหลังใช้ข้อความเอกสารเดียวกันรวมถึงใช้คำเดียวกันซ้ำกับผู้เขียนเล่มก่อนก็แสดงว่ามีการคัดลอกอย่างชัดเจน ในทางปฏิบัตินักคัดลอกหลายคนจะผิดพลาดในข้อนี้

นอกจากตัวอย่างที่ให้ในเอกสารนี้ยังมีตัวอย่างการคัดลอกผลงานวิจัย หนังสือ สิ่งพิมพ์ อันผู้สนใจศึกษาสามารถหาอ่านเพิ่มเติมได้ในเอกสารอ้างอิงรายการที่ [6]

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกผลงานทางวิชาการ

1. การศึกษา ค้นคว้า ให้เข้าใจอย่างทอ่งแท้ อ่านหนังสือหลายเล่ม จะช่วยให้สามารถคิดเขียนผลงานทางวิชาการด้วยสำนวนของตนเอง
2. เขียนผลงานวิชาการด้วยความเข้าใจและใช้ภาษาของตนเอง ไม่นำเอาคำของคนอื่นมาใช้
3. หากจำเป็นต้องนำข้อความนั้นมาอ้างอิง วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์ เปรียบเทียบในงานเขียน ควรใส่แหล่งอ้างอิงที่มาอย่างชัดเจน และใส่เครื่องหมายอัฒประกาศหรือเครื่องหมายคำพูด “.....” ตรงข้อความที่คัดลอก
4. ไม่ควรสำเนาไฟล์ข้อมูลวิทยานิพนธ์ฉบับก่อนหน้าที่ทำงานวิจัยลักษณะคล้ายกัน โดยเฉพาะบทการปริทรรศน์วรรณกรรมหรือ Literature review นำมาคัดลอกใส่ในวิทยานิพนธ์ของตนเอง
5. นอกจากอาจารย์ที่ปรึกษา กรรมการสอบปริญญาวิทยานิพนธ์ วิทยานิพนธ์ทุกท่านควรอ่านและแนะนำการเขียนวิทยานิพนธ์ที่ถูกต้องให้ชนิดบ้าง

เอกสารอ้างอิง

- [1] Ned Kock, A Case of Academic Plagiarism, COMMUNICATIONS OF THE ACM, July 1999, Vol. 42, No. 7, pp. 96-104.
- [2] Irving Hexham, ACADEMIC PLAGIARISM DEFINED, Department of Religious Studies, University of Calgary, 2005.
- [3] Roger Clarke, Journal of the Association for Information Systems, February 2006, Vol. 7, No. 2, pp. 91-121.
- [4] ศัพท์บัญญัติอังกฤษ-ไทย ไทย-อังกฤษ ฉบับราชบัณฑิตยสถานรุ่น 1.1, 2545.
- [5] Examples of Plagiarism, <http://gervaseprograms.georgetown.edu/honor/system/53501.html>
- [6] Examples of Plagiarism, <http://people.brandeis.edu/~teuber/usemexamples.html>